

კვლევის თემატიური მეთოდი და რიმბოს
პოეზია
THEMATIC METHOD OF RESEA
RCH AND RIMBAUD'S POETRY

ნანა გუნცაძე
Nana Guntsadze

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო
უნივერსიტეტი
Ivane Javakhishvili Tbilisi State University

ჰუმანიტარულ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
Faculty of Humanities

საკვანძო სიტყვები: კრიტიკა, მეთოდი, სუგესტიურობა, მარადისობა,
მშვენიერება

Keywords: Criticism, Method, Suggestibility, Eternity, Beauty

მწერლის შემოქმედების შესწავლისას, მკვლევარი პირველ რიგში ახდენს კვლევის თემის ფორმულირებასა და განსაზღვრავს კვლევის პრობლემას. როცა პრობლემა უკვე განსაზღვრულია ეს მკვლევარს საშუალებას აძლევს წინასწარ შერჩეული მეთოდის მიხედვით კონცენტრირება მოახდინოს კვლევის პროცესზე, რაც თეორიული დისკურსის ფორმას იღებს. კვლევის შედეგები დიდად არის დამოკიდებული კონკრეტულ შემთხვევაში კვლევის მეთოდის სწორ არჩევანზე.

რემბოს პოეზიის კვლევისას გამოყენებული გვაქვს თემატური კრიტიკა, რომელიც ჰერმენევტიკული კრიტიკის სხვა ფორმებისაგან განსხვავდება იმით, რომ ის უარყოფს პოსტულატს – ლიტერატურა ადამიანის, საზოგადოების და ისტორიის გამოხატვაა; ეს პოსტულატი საერთოა ახალი ფსიქოანალიტიკური და სოციოლოგიური კრიტიკისათვის. თემატური კრიტიკა კი იზიარებს რომანტიზმისგან მემკვიდრეობით მიღებულ ახალ კონცეფციას: ლიტერატურული ნაწარმოები, უპირველეს ყოვლისა, ეს არის უხილავი და ფარული კავშირების გამოვლენა, ზემოთაგონება.

დამოკიდებულება, რომელსაც მწერალი ენის მიმართ იჩენს, მხატვრულ ტექსტს აქცევს გამოგონების ადგილად და არა საკუთარი თავის გამოხატვად. თემატური კრიტიკა ინტერნალურია. მათთვის, ვინც კითხვა იცის, მწერლის დამოკიდებულება სამყაროსთან, სხვა ადამიანებთან და საკუთარ თავთან მთლიანად მწერლის ტექსტშია მოთავსებული; ეს ის ადგილია, სადაც ავტორი თავის თავს იგონებს, საკუთარ თავს შეიცნობს. ამ მიმართულების კრიტიკოსს მიაჩნია, რომ მან უნდა გააცნობიეროს მწერლის მიერ განვლილი სულიერი გამოცდილება.

ჟორჟ პულე, ჟან რუსე, ჟან სტარობინსკი, ჟან პიერ რიშარი, აი ის ცნობილი მკვლევრები, რომლებიც გასტონ ბაშელარის შრომებზე დაყრდნობით ამ სფეროში ნამდვილ დიდოსტატებად იქცნენ. ამავე მიმართულებით აგრძელებდნენ მუშაობას „ჟენევის სკოლის“ წარმომადგენლები: ა. ბეგენი და მ. რეიმონი. ამ მკვლევრებს მიაჩნიათ, რომ თემატურ კვლევას არაფერი აქვს საერთო დოგმასთან, იგი დოქტრინის ირგვლივ არ ყალიბდება, არამედ ვითარდება როგორც კვლევა, რომლის ამოსავალი წერტილია ინტუიცია; იგი უგულებელყოფს ლიტერატურის

ლუგიკურ თუ ფორმალისტურ კონცეფციებს; ამ მიმართულების კვლევის არსი (როგორც აღვნიშნეთ) მდგომარეობს დაადასტუროს შემდეგი: ლიტერატურა იმდენად ცოდნის საფუძველზე არ იქმნება (რასაც ცხადია სრულად არ გამორიცხავს), რამდენადაც სულიერი გამოცდილების საფუძველზე, ასე მაგალითად, ცნობილი მკვლევარი მარსელ რეიმონი რუსომ მიიზიდა „მისტიკური ხასიათის გამოცდილებით“. თემატური კრიტიკის მიზანია მწერლის წარმოსახვითი სამყაროს გამოკვლევა. თემა კი არის ერთი კონკრეტული პრინციპი, ერთი ფიქსირებული სქემა ან ობიექტი რომელზედაც დაეფუძნება კვლევა-ძიება. სიუჟეტის კომენტარი კრიტიკოსის მხრიდან მოითხოვს ინტუიციის განსაკუთრებულ უნარს და აგრეთვე საკვლევი ტექსტის ზედმიწევნით ცოდნას. უნდა აღინიშოს, რომ ამ მიმართულებით მომუშავე მკვლევრები ძირითადად პოეზიით უფრო ინტერესდებიან.

რაკი ჩემი კვლევები ძირითადად ა. რემბოს პოეზიას უკავშირდება, ბუნებრივია, თემატიური კვლევა ნაყოფიერად მივიჩნიე და ჩემს ნაშრომში ძირითადად მას ვეყრდნობი. ამ ნაშრომში, მიზნად დავისახე რა ტექსტის თემატური კვლევა, ჩემს ამოცანად მივიჩნიე ა. რემბოს პოეტური შედეგის „გასხივოსნების“ ანალიზი, რამაც მიმიყვანა შემდეგ დასკვნამდე: დამოკიდებულება, რომელსაც ა. რემბო ენის მიმართ იჩენს, „გასხივოსნებას“ აქცევს გამოგონების ადგილად; ეს ის ადგილია, სადაც ავტორი იგონებს სრულიად ახალ, უჩვეულო სამყაროს, სადაც სიცოცხლე და მოძრაობა ჩნდება უძრაობაში, ანუ იქ სადაც ყველაფერი გაქვავებულია; ერთიანობა ჩანს იქ სადაც ყველაფერი ფრაგმენტულია და ეს მდგომარეობა აძლევს პოეტს გამოუთქმელის, იდუმალის, ფარულის გამხელის საშუალებას.

აქ მოცემული სიტუაციების, ხატების, იდეების და გრძნობების სუვესტიურობით შესაძლებელი ხდება რემბოს წარმოსახვითი სამყაროს ხედვა. ასეთი ტექსტის კითხვის მომენტი იძლევა წარმოუდგენელი თავისუფლების გრძნობით ცხოვრების ისეთივე განცდას, რასაც გრძნობს შემოქმედი ნაწარმოების შექმნის მომენტში. როდესაც პოეტი ენას ასე იმორჩილებს მას ექმნება შთაბეჭდილება, რომ მიაღწია მარადისობას. თავისუფლების ასეთი გაუგონარი, არნახული მდგომარეობა,

ასეთი ალტკინება ჯერ არნახული სამყაროთი, რისი წაკითხვაც ამ ტექსტში მოცემული სიტუაციების, ხატების, იდეების და გრძნობების სუგესტიურობით უნდა შევძლოთ, ალბათ სწორედ ეს არის მშვენიერების იდუმალი გრძნობის ის საიდუმლო, რასაც ყველა ასე სულმოუთქმელად ელოდება.

ეს ის უცხო და შემაშფოთებელი რეალობაა, რომელსაც პოეტი შეიცნობს საკუთარი მე-ს სიღრმეში და რომელსაც XX ს-ში ფსიქოლოგია უწოდებს არაცნობიერს. ა. რემბოს “გასხივოსნება”, მოდერნული პოეზიის ფუძემდებლური ტექსტია.

ლიტერატურა:

- Berger (2005) D., Introduction aux méthodes critiques pour l'analyse littéraire . Dunod
- Anne Maurel, (1994) La critique ; Hachette
- Michel Jarrety, (2001) Dictionnaire de poesie de Baudelaire a Nos jours , Puf
- Ch. Beaudelaire (2019)Les Fleurs du malL Gallimard,
- Charles Baudelaire (1974) Œuvres complètes. La Pleiade

While studying the creativity of a writer, the researcher first formulates the research topic and identifies the research problem. Once the problem has been identified it allows the researcher to concentrate on the research process according to a pre-selected method, which takes the form of theoretical discourse. The results of the research greatly depend on the (correct) choice of the research method in the particular case.

In the study of Rimbaud's poetry we have used Thematic critique, which differs from other forms of hermeneutic critique in that it rejects the postulate - literature is the expression of man, society, and history; This postulate is common to new psychoanalytic and sociological critiques. But Thematic critique shares a new concept inherited from Romanticism: a literary work is, first and foremost, the discovery of invisible and hidden connections, the inspiration.

The writer's attitude towards language makes the literary text a place of invention and not an expression of oneself. Thematic critique is internal. For those who know how to read, the writer's attitude towards the world, other people, and himself are placed entirely in the writer's text; This is the place where the author invents himself, gets to know himself. A critic in this direction believes that he should be aware of the spiritual experiences experienced by the writer.

Georges Poulet, Jean Rousseau, Jean Starobinsky, Jean-Pierre Richard, these are famous scholars who, based on the works of Gaston Bachelard, became real masters in this field. Representatives of the "Geneva School" continued to work in the same direction: A. Begen et Al. Raymond. These scholars believe that Thematic research has nothing to do with dogma, it is not formed around doctrine, but develops as a study whose starting point is intuition; It neglects the logical or formalistic conceptions of literature; The essence of the research in this direction (as we have mentioned) is to confirm the following: literature is not created on the basis of knowledge (which obviously does not completely rule it out), but on the basis of spiritual experience, for example, the famous researcher Marcel Raymond Rousseau was attracted by "mystical experience". The aim of thematic critique is to explore the writer's imaginary world. The topic is one specific principle, one fixed scheme or object on which the research will be based. Commentary on the story by the critic requires a special skill of intuition as well as a thorough knowledge of the research text. It should be noted that researchers working in this direction are mainly more interested in poetry.

Because my research is mainly related to Rimbaud's poetry, I naturally found the thematic research to be fruitful, and I rely mainly on it in my work. In this paper, I aimed to research what the thematic study of the text is, I have considered my task to analyse A. Rimbaud's "Illuminations", poetic masterpiece, which led me to the following conclusion: the attitude towards which A. Rimbaud turns to language, turning A. Rimbaud's "Illuminations" into a place of invention; It is the place where the author imagines a whole new, unusual world, where life and movement emerge in motion, that is, where

everything is petrified; Unity is seen where everything is fragmented and this state allows the poet to reveal the unspoken, the mysterious, the hidden.

The suggestiveness of the situations, icons, ideas and feelings given here makes it possible to see A. Rimbaud's "Illuminations" imaginary world. The moment of reading such a text gives the same feeling of living with an incredible sense of freedom that one feels at the moment of the creation of the creative work. When a poet so obeys language, he is given the impression that he has attained eternity. Such an unheard-of, unseen state of freedom, such excitement with a world not yet seen, which we should be able to read by suggesting the situations, icons, ideas and feelings given in this text, is probably the secret of the mysterious sense of beauty that everyone so eagerly awaits.

This is the alien and disturbing reality which the poet knows in the depths of his own self and which in the twentieth-century psychology calls the unconscious. A. Rimbaud's "Illuminations" is the foundational text of modern poetry.

References

- D. Berger, (2005) Introduction aux méthodes critiques pour l'analyse littéraire ; Dunod
- Anne Maurel, (1994) La critique; Hachette .
- Michel Jarrety, (2001) Dictionnaire de poesie de Baudelaire a Nos jours; Puf
- Ch. Beaudelaire (2019) Les Fleurs du mal; Gallimard.
- Charles Baudelaire (1974) , Œuvres complètes. La Pleiade .
- Éditeur: [Dunod, 2005

„ძველი“ და „ახალი“ პოეზიის გააზრებისათვის
XIX საუკუნის დასაწყისის ევროპულ და ქართულ
ფილოსოფიურ-ესთეტიკურ დისკურსში
FOR UNDERSTANDING “THE OLD” AND “THE
NEW” POETRY IN THE EUROPEAN AND GEORGIAN
PHILOSOPHICAL-AESTHETIC DISCOURSE OF THE
BEGINNING OF THE XIX CENTURY

თამარ ვეფხვაძე
Tamar Vepkhvadze

ივანე ჯავახიშვილის სახელობის თბილისის სახელმწიფო
უნივერსიტეტი
Ivane Javakhishvili Tbilisi State University

სოციალურ და პოლიტიკურ მეცნიერებათა ფაკულტეტი
Faculty of Social and Political Sciences

საკვანძო სიტყვები: ესთეტიკა, პოეტიკა, ლიტერატურა, თარგმანი
Keywords: Aesthetic, Poetics, Literature, Translation